

Størrelsen af disse ekstraomkostninger afhænger bl.a. af, om landet er et høj- eller lavprisland, hvilket taler for en vis takstdifferentiering.

Hertil kommer dog, at der ud fra hensynet til eksporten kan ønskes ydet en fortsat betydelig subsidiering af serviceaktiviteten.

Finansministeriet foreslår på denne baggrund, at der gradvis sigtes mod, at egenbetalingen kommer til at dække minimum 50 pct. af taksten ved fuld omkostningsdækning for udetjenestens virksomhedsrelaterede eksportservice, differentieret på henholdsvis høj-, mellem- og lavprislande. Med henblik på en gradvis tilpasning kan taksten i 1991 forhøjes til 500 kr. pr. time for lavprislande, 700 kr. for mellempriislande og 800 kr. for højprislande, idet en lavere introduktionstakst dog kan overvejes.

Udenrigsministeriet er principielt enig i behovet for tilpasninger af betalingsordningen, men lægger vægt på, at tilpasninger og de bevillingsmæssige konsekvenser heraf må baseres på en vurdering af de hidtidige erfaringer og ske mere gradvist under hensyntagen til behovet for eksportfremme.

Det forudsættes endvidere, at den ændrede betalingsordning også vil omfatte eksportstipendiaterne og specialattachéer.

Endelig *foreslås* det ud fra konkurrencehensyn, at offentlige myndigheder, der som led i systemeksport gør brug af udetjenestens eksportbistand, skal være omfattet af den betalingsordning, som gælder for private virksomheder.

7. Indenlandsk eksportservice.

7.1. Formålet med ordningen.

Udenrigsministeriets handelsafdeling og især det i 1989 etablerede Eksportservice-Center yder her i landet en direkte service over for dansk erhvervsliv, der har til formål at fremme dansk eksport.

7.2. Støtteprincipper.

Støtten har karakter af servicebistand og ydes først og fremmest af Eksportservice-Centeret på områder såsom generel eksportrådgivning, formidling af kontakter til udetjenesten, distribution af publikationer, fremskaffelse af oplysninger om importtoldforhold, indhentning af oplysninger fra internationale databaser o.lign.

Centrets bistand vedrører eksportaktiviteter i relation til samtlige eksportmarkeder undtagen statshandelslandene.

Centeret får typisk et betydeligt antal henvendelser, der ikke kræver nogen større eller tidskrævende sagsbehandling. Denne service er derfor normalt gratis, men betalingsordningen, jf. ovenfor, anvendes, når opgaver kræver mere end én times arbejde.

Handelsafdelingens kontorer yder også direkte bistand til danske virksomheder og organisationer.

H.I bistår bl.a. danske arrangører i forbindelse med udenlandsk deltagelse i danske udstillinger og messer.

H.II varetager de samme funktioner som Eksportservice-Centeret, når det gælder de østeuropæiske lande og resterende statshandelslande.

H.IV bistår danske virksomheder og hovederhvervsorganisationer med at fremskaffe oplysninger om internationale udviklingsorganisationers projekter og om internationale licitationer.

7.3. Støtteomfang og modtagerkreds.

Udgifterne til den direkte virksomhedsrelaterede bistand skønnes i 1990 at udgøre ca. 11 mio. kr.

En betydelig del heraf er koncentreret i Eksportservice-Centret. Betalingsordningen har, jf. ovenfor, hidtil givet et meget begrænset provenu.

Handelsafdelingens øvrige aktiviteter har karakter af en mere generel eller indirekte bistand over for erhvervslivet. Udgifterne hertil inkl. administration udgør i 1990 knap 14 mio. kr.